

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

40. Cap. Aliæ rationes, cur in confessione peccata declarare neminem
pudere debeat.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

Conscientia interim te diu noctuque lancinabit, neque animi pace fruëris unquam. Dæmon te in desperationem pertrahere, tibi que persuadere conabitur, ut in omne flagitiorum genus te totum effundas, cum de salute tua jam sit conclamatum.

Hinc mæror & anxietas mortem, tanquam remedium angustiarum tuarum, te optare compellent; illinc infelicem obitum, ut principium tormentorum, imminentis damnationis recordatio te coget exhorrescere.

Meliùs est (inquit S. Augustinus, Coràm uno aliquantulum ruboris tolerare, quàm in die judicij coràm tot millibus hominum gravi repulsâ denotatum tabescere.

CAPVT XL.

Aliarationes, cur in confessione peccata declarare neminem pudere debeat.

Satiùs est citò noxas per confessionem te cluere quàm serò, satiùs est hodie, quàm die crastinâ, satiùs modò quàm postea.

Qui non est hodie cras minus aptus erit: si hodiernâ die te pudeat, crastinâ pudebit multò magis.

Ne metue; quod per confessionem sci-
tur, minùs sciatur, quàm quod nescitur.

Is, qui tibi à confessionibus est, non
obstupescet auditis tuis criminibus; nihil
enim illi dixeris novi: multò graviora &
fœdiora flagitia antehac haud dubiè au-
dierit.

Qui sacris tribunalibus præfunt similes
sunt chirurgis, qui in castris aut in noso-
comijs læsorum curam habent. Tot fœ-
tida, atque horribilia conspectu contrec-
taverunt ulcera, ut ad omnia jam callum
obdlexerint. Vbi vulnus detectum est,
malagma applicant, nihil inde commoti.

Par est eorum, qui sanandas animas
curant, agendi modus. Si confessione
peractâ quædam paterna tibi suggerant
monita, malagnata sunt, curandis ani-
mæ vulneribus admodum idonea.

Neque is cui peccata tua declarasti in
animo suo te despiciet; iniquè enim age-
ret, si te, quem Deus in gratiam recipere
paratus est, aspernaretur.

Absolutione tibi impertitâ non confi-
derabit fœditatem tuorum scelerum, quæ
preciosissimo JESU sanguine jam sunt
abluta; verùm ad pulchritudinem divinæ
gratiæ, quâ anima tua modo resplendet,
oculos convertet.

Gaudebit quoque adhiberi se, ut in salutem tuam incumbat, magisque te nunc diliget, quàm antea; quandoquidem argumento evidenti didicerit, tibi se in amore ac æstimatione esse, sequi virum ferventem, sapientem, sincerum ac benignum à te haberi. Amor provocat amorem.

Hisce omnibus rationibus si adduci nequeas, ut ei, qui à confessionibus tibi esse solet, quique omnium optimè juvare te potest, peccata tua pandas; alium, ne innotescas, accedas licet, dummodo verum, sincerumque dolorem, ac firmum emendationis propositum conceperis.

Præstat sacerdotem ignotum adire, et que clàm vel in tenebris noxas detegere, quàm sacrilegam peragere confessionem, cujusmodi esset illa, quæ, huc illuc discurrendo, institueretur liberiùs peccandi gratiâ.

CAPVT XLI.

DE CONSCIENTIA.

ANtequam quis in peccatum labitur, conscientia illi ad instar freni est, quo præceps in malum cursus valeat inhiberi.

Occlamat